

Czwartek, 1 lutego 2007 r.

45. domaga się, aby w ramach siódmego ramowego programu badań i rozwoju walka z otyłością nie tylko opierała się na współpracy ponadnarodowej pomiędzy naukowcami z dziedzin dotyczących żywności, rolnictwa i biotechnologii, ale także by mogła stać się tematem badań prowadzonych w interesie ogólnym w ramach innych dyscyplin;
46. podkreśla znaczenie posiadania porównywalnego zespołu wskaźników dotyczących statusu zdrowotnego, w tym danych dotyczących żywienia, aktywności fizycznej i otyłości, zwłaszcza z podziałem na grupy wiekowe i warstwy społeczno-ekonomiczne;
47. jest zaniepokojony spadkiem spożycia owoców i warzyw w Europie, zauważalnym przede wszystkim w rodzinach znajdujących się w niepewnej sytuacji finansowej, a spowodowanym wysoką ceną produktów i zbyt mało rozpowszechnianymi informacjami na temat ich rzeczywistego znaczenia dla diety;
48. wzywa Komisję do zaproponowania ram politycznych i prawnych zapewniających dostęp do najlepszych źródeł substancji odżywczych i innych korzystnych składników żywieniowych, a także dających europejskim konsumentom wybór osiągnięcia i utrzymania optymalnego sposobu odżywiania, najlepiej pasującego do ich stylu życia i zdrowia;
49. jest zaniepokojony informacjami o spadku w ostatnich dziesięcioleciach zawartości odżywczej owoców i warzyw produkowanych w Europie i wzywa Komisję oraz Radę do podjęcia w 2008 r. niezbędnych działań w ramach przeglądu WPR w celu uznania wartości odżywczej za ważne kryterium i do polepszenia jakości produkowanej żywności i zwiększenia zachęt do zdrowego odżywiania w ramach polityki rozwoju wiejskiego;
50. wzywa do większej spójności pomiędzy WPR a politykami dotyczącymi zdrowia wdrażanymi przez Unię Europejską; wzywa Komisję do przeprowadzania szczegółowej kontroli subsydiów europejskich otrzymywanych przez niektóre sektory przemysłu, które w żadnym wypadku nie powinny posłużyć do sfinansowania kampanii promocyjnej, w której w pozytywnym świetle przedstawiano by produkty wysokokaloryczne;
51. uważa za konieczną reformę Wspólnej Organizacji Rynków Owoców i Warzyw, której jednym z celów byłoby zachęcanie do spożywania tego typu produktów żywnościowych o wysokich wartościach odżywczych; wyraża przekonanie, że polityka oparta na środkach zachęty (obniżenie cen, ulgi podatkowe, inne rodzaje subwencji) jest bardziej skuteczna niż system polegający na dodatkowym opodatkowaniu produktów wysokokalorycznych („fat tax”), który jedynie wpłynąłby niekorzystnie na sytuację najbiedniejszych gospodarstw domowych w Europie;

*

* *

52. zwraca się do WHO o przedstawienie Parlamentowi Europejskiemu jej aktualnych refleksji nad otyłością;
53. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również parlamentom i rządów krajowym państw członkowskich i krajów kandydujących oraz WHO.

P6_TA(2007)0020**Terminy przedawnienia w sporach transgranicznych obejmujących obrażenia i wypadki śmiertelne****Rezolucja Parlamentu Europejskiego zawierająca zalecenia dla Komisji w sprawie terminów przedawnienia w sporach transgranicznych obejmujących obrażenia i wypadki śmiertelne (2006/2014(INI))***Parlament Europejski,*

- uwzględniając art. 192 akapit 2 Traktatu WE,
- uwzględniając art. 39 oraz art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0405/2006),

Czwartek, 1 lutego 2007 r.

- A. mając na uwadze, że w Europie istnieją rozbieżności w odniesieniu do terminów przedawnienia, rozpoczęcia biegu terminu, terminu „powzięcia wiadomości”, możliwości przerwania lub zawieszenia biegu terminu oraz przeprowadzenia dowodu i wnoszenia sprzeciwu w sprawie przedawnienia,
- B. mając na uwadze, że stopień takich rozbieżności może spowodować niepożądane skutki dla ofiar wypadków w transgranicznych sporach sądowych, stawiając przeszkody osobom poszkodowanym w dochodzeniu ich praw w innym niż ich własne państwie członkowskim, w niektórych przypadkach również w ich własnym państwie, kiedy są obowiązane stosować prawo obce,
- C. mając na uwadze, że wypadki transgraniczne podnoszą w szczególności następujące kwestie: w niektórych krajach niepełnoletni i osoby niepełnosprawne nie korzystają z żadnej szczególnej ochrony odnośnie biegu terminu i mogą w związku z tym stracić prawo dochodzenia odszkodowania, które by zachowali, gdyby doznali obrażeń w innym niż ich własne państwie członkowskim; w niektórych krajach jedynym sposobem przerwania biegu terminu przedawnienia jest wniesienie lub doręczenie pozwu; w sporach transgranicznych takie podejście może stanowić źródło problemów ponieważ negocjacje siłą rzeczy zajmą więcej czasu i niezdolność do zapobieżenia upływowi terminu przedawnienia może postawić ofiarę w niekorzystnej sytuacji, gdzie byłaby zmuszona do poniesienia we wczesnym stadium znacznych kosztów związanych z wniesieniem lub doręceniem pozwu, zanim zakończenie negocjacji stałoby się możliwe,
- D. mając na uwadze, że wobec rozbieżności w odniesieniu do terminów przedawnienia dotyczących transgranicznych przypadków obrażeń osób istotne dla sprawy mogłoby się okazać, że ustanowione zostaną zasady ograniczające się do spraw najważniejszych,
- E. mając na uwadze, że warunek przewidziany w art. 39 ust. 2 Regulaminu, przewidujący, że nie trwają prace przygotowawcze nad tego rodzaju wnioskiem jest należyście spełniony,
1. wzywa Komisję do przeprowadzenia dochodzenia na temat skutków istnienia różniących się od siebie terminów przedawnienia dla rynku wewnętrznego, a w szczególności dla obywateli korzystających ze swobód przewidzianych w Traktacie. Analiza ta w szczególności powinna ustalić liczbę przypadków uszkodzenia ciała zawierających aspekt transgraniczny oraz dokonać oceny trudności i/lub poważnych szkód wynikłych dla poszkodowanych stron z różnic w terminach przedawnienia, z uwzględnieniem kwestii poruszonych w punkcie uzasadnienia B;
 2. wzywa Komisję do opracowania sprawozdania w sprawie terminów przedawnienia w następstwie rzezczonej analizy, poruszającego w szczególności możliwe rozwiązania, poczynawszy od ograniczonej harmonizacji terminów przedawnienia do użycia przepisów kolizyjnych;
 3. zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi, tam gdzie zachodzi taka potrzeba, w świetle dochodzenia przeprowadzonego zgodnie z ust. 1 i po konsultacji z Parlamentem, na podstawie art. 65 lit. c) oraz art. 67 ust. 5 tiret drugie Traktatu WE, projektu legislacyjnego w sprawie terminów przedawnienia w dochodzeniu w sporach transgranicznych roszczeń związanych z obrażeniami osób i wypadkami śmiertelnymi, postępując zgodnie ze szczegółowymi zaleceniami przedstawionymi w załączniku;
 4. stwierdza, że zalecenia przedstawione w załączniku zachowują zasadę pomocniczości oraz podstawowe prawa obywateli; wzywa Komisję do starannego sprawdzenia, czy zasada pomocniczości oraz aspekty proporcjonalności są ściśle przestrzegane; doradza, że szczególnie należy zadbać o wybór łagodnych środków stanowienia prawa oraz o sprawdzenie, czy najlepszym rozwiązaniem problemu nie byłoby na przykład wprowadzenie zasady kraju pochodzenia;
 5. uważa, że wnioskowany projekt nie może pociągać za sobą skutków finansowych;
 6. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji, a także szczegółowych zaleceń przedstawionych w załączniku, Radzie, Komisji oraz parlamentom i rządów państw członkowskich.